

[Ministeren for skatter og afgifter]

Nu ved hr. Waldorff udmærket, at jeg ved mange forskellige lejligheder har sagt, at jeg ikke tror, det er muligt at gennemføre den store, firkantede fradragsreform, hvor vi med ét slag gennemfører en dybtgående sanering af samtlige ligningsmæssige fradrag. Tværtimod har jeg ved mange forskellige lejligheder sagt, at det bliver nødvendigt for os at tage ét skridt ad gangen, at vi må overveje de muligheder, der foreligger – også parlamentarisk – og dette her er et led i et forsøg på at reformere på fradragsområdet.

Man kunne måske have bebrejdet mig, at jeg ikke har stillet forslag om at tage skridtet fuldt ud og foreslået fradraget helt fjernet, således som det indkomstskattepolitiske udvalg jo har gjort det i sin betænkning. Når jeg ikke har foreslået det, er det, fordi man med rimelighed kunne sige, at det næppe ville være hensigtsmæssigt, når man tager baggrunden i betragtning. Derfor er forslaget udformet, som det er. Men det må vurderes som led i et forsøg på at forenkle og sanere, og jeg noterede mig da også, at hr. Glistrup i hvert fald anså forslaget for at være en praktisk løsning på et reelt problem.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil blot have lov til at sige i forbindelse med de udtalelser, hr. Waldorff fremkom med, at det nu ikke er det eneste fradrag, som indvandrere gør brug af i nogen udstrækning; de har naturligvis ganske den samme adgang til at få fradrag i deres skattepligtige indkomst, som danske borgere har. Det, der er forholdet her, er vel nok det, at der i mange tilfælde er en tilbøjelighed til, at danske arbejdere kan føle sig diskriminerede i forhold til de udenlandske arbejdere, som de er kolleger med til daglig, og som har adgangen til at hjemsende betragtelige beløb, men hvor man ofte kan se – jeg har i hvert fald hørt om, at det forekommer – at beløbene på en eller anden måde kommer de pågældende selv til gode, muligvis endda her i landet på et senere tidspunkt, og det kan vi simpelt hen ikke have med at gøre.

Dertil kommer noget andet, som også gør det nødvendigt at få et regelsæt, der kan holde, og antagelig også at lægge en grænse på et eller andet beløb, og det er simpelt hen hensynet til de fremmede selv: alt for ofte ser man, at de indgår kontrakter på meget store

beløb, som de så i årets løb ikke er i stand til at opfylde, med den for dem kedelige virkning, at slet intet af det – heller ikke af det, de har sendt hjem – kan trækkes fra, når man skal gøre deres skattepligtige indkomst op. Så ud fra den betragtning vil et regelsæt være til hjælp for dem, som ellers meget let kan komme ud for noget, der ikke er behageligt at have med at gøre.

Jeg tror, vi skal dyrke dette her i udvalget meget nøje og meget åbent. Det er en sag, der skal løses, og den kan også få sin løsning på en eller anden måde. Der er lagt et grundlag frem, og vi vil gerne være med til at finde den rigtige løsning.

Glistrup (FP):

I sit indlæg tilstod ministeren faktisk, at en af socialdemokratiets væsentlige motive-ringer for at fremsætte dette forslag var, at man så fik en bevægelse i retning af det, som socialdemokratiet idelig ønsker, nemlig at få flere penge i statskassen ved at gå til angreb på fradrag over en bred front. Der kan jeg forsikre ministeren, at for så vidt dette er et første indbrud i Sudeterområdet omkring understøttelsesfradragsområdet, er vi ikke dem, der leger marts 1939 og tillader og vil medvirke til, at ministeren kan fortsætte sine angreb ad denne vej. Vi kan ganske roligt fastslå, at et forslag af den foreliggende art aldrig var blevet udformet på den måde, det her er udformet på, hvis det ikke havde været på grund af den stemning, der er imod fremmedarbejdere masser af steder i landet.

Hr. Hagen Hagensens krokodilletårer over, at dette forslag i virkeligheden har til formål at hjælpe fremmedarbejderne, der kommer til at skrive for store kontrakter, hvor de lover mere, end de kan nå at holde, tror jeg ikke ligefrem er den lødigste mønt, man har bragt i omsætning vedrørende debatten om dette forslag.

Så kom hr. Bernhard Baunsgaard ind på en betragtning, som man har hørt igen og igen, nemlig at dette her er noget, vi skal være forsigtige med, fordi Danmark jo selv har indbudt disse mennesker, fordi det skulle være i Danmarks egen interesse at beskæftige dem. Det er jo også det rene og skære vrøvl, for det, der er tale om, er, at de pågældende kom til Danmark i begges interesse, både Danmarks og deres egen interesse, og så læn-